

Председник Томас С. Монсон

Будите пример и светло

*Када следимо Сјасијџејев пример,
имаћемо прилику да будемо свејло у животињама дружица.*

Браћо и сестре, како је лепо поново бити са вама. Као што знате, после нашег сусрета у априлу, ожалосћени смо губитком тројице наших вољених апостола: председника Бојда К. Пакера, старешине Л. Тома Перија, и старешине Ричарда Г. Скота. Они су се вратили у свој небески дом. Недостају нам. Веома смо захвални за њихове примере христолике љубави и за надахнута учења која су оставили свима нама.

Изражавамо топлу добродошлицу нашим новим апостолима, старешини Роналду А. Разбанду, старешини Гарију Е. Стивенсону, и старешини Дејлу Г. Ренланду. Ови мушкарци посвећени су Господњем делу. Добро су квалификовани да попуне важне позиције на које су позвани.

Недавно, док сам читао Света писма и размишљао о ономе што сам прочитао, два стиха су ме посебно закупила. Оба су нам позната. Први је из Беседе на гори: „Нека светли видели ваше пред људима, да виде

ваша добра дела и прославе Оца нашега који је на небу.”¹ Други стих ми је пао на памет док сам промишљао о значењу првог. Налази се у Павловој посланици Тимотију: „Буди углед вернима у речи, у живљењу, у љубави, у духу, у вери, у чистоти”²

Верујем да други стих у великој мери објашњава како можемо остварити први. Ми постајемо примери верницима тако што живимо по Јеванђељу Исуса Христа у речи, у опхођењу, у милосрђу, у духу, у вери и у чистоти. Када чинимо тако, зрачимо светлошћу коју други могу видети.

Свако од нас је дошао на земљу са Христовом светлошћу. Када следимо Спаситељев пример и живимо онако како је Он живео и поучавао, то светло ће пламтети у нама и осветљавати пут другима.

Апостол Павле наводи шест особина верника које ће омогућити да наше светло сија. Размотримо сваку од њих.

Прве две особине поменуо сам заједно - бити пример речју и

опхођењем. Речи које користимо могу подићи и надахнути, или могу повредити и понизити. У свету данас постоји мноштво псовки којима смо изгледа окружени на скоро сваком кораку. Тешко је избећи да чујете имена Божанства која се користе лежерно и непромишљено. Груби коментари изгледа да су постали велики хит на телевизији, у филмовима, књигама и музици. Олако се разбацује неоснованим примедбама и гневном реториком. Хајде да разговарамо са другима са љубављу и поштовањем, увек држећи језик чистим и избегавајући увредљиве речи или коментаре. Треба да следимо Спаситељев пример, који је током своје службе разговарао са толеранцијом и љубазношћу.

Следећа особина коју помиње Павле је милосрђе, која је дефинисана као „чиста љубав Христова.”³ Уверен сам да у нашој сфери утицаја има оних који су усамљени, оних који су болесни, и оних који се осећају обесхрабрено. Имамо прилику да им помогнемо и подигнемо их у духу. Спаситељ је доносио наду онима који су је изгубили и снагу слабима. Лечио је болесне, омогућио хромима да ходају, слепима да виде, глувима да чују. Чак је мртве враћао у живот. Током своје службе милосрдно је допирао до оних који су били у потреби. Када следимо Његов пример, благосиљаћемо животе, укључујући сопствени.

Следећа, треба да будемо пример у духу. За мене то значи да се трудимо да у својим животима

негујемо љубазност, захвалност, праштање, и добру вољу. Ови квалитети обезбедиће нам дух који ће дотаћи животе оних око нас.

Годинама сам имао прилику да се дружим са великим бројем појединаца који поседују такав дух. Када смо са њима, обузима нас посебан осећај, осећај који нас подстиче да се дружимо са њима и да следимо њихов пример. Они зраче светлом Христовим и помажу нам да осетимо њихову љубав према нама.

Да бих илустровао чињеницу да други препознају светлост која долази од чистог и брижног духа, делим са вама искуство од пре много година.

У то време, вође Цркве састале су се са званичницима у Јерусалиму како би разрадили уговор о закупу земљишта на којем би се градио Црквени центар у Јерусалиму. У циљу добијања потребних дозвола, Црква је морала да пристане на забрану проповедања од стране наших чланова који би боравили у центру. Након склапања споразума, један од израелских званичника, који је био добро упознат са Црквом и њеним члановима, напоменуо је да зна да ће Црква поштовати забрану проповедања. „Али,“ рекао је, мислећи на студенте који ће тамо боравити, „шта ћемо са светлошћу у њиховим очима?“⁴ Нека та посебна светлост увек сија у нама, да би је други могли препознати и ценити.

Бити пример вере значи да имамо поверења у Господа и Његову реч. Значи да поседујемо и негујемо уверење које ће усмеравати наша размишљања и поступке. Наша вера у Господа Исуса Христа и у Нашег Небеског Оца утицаће на све што чинимо. Услед конфузије нашег доба, сукоба савести, и превирања у свакодневном животу, трајна вера постаје сидро у нашим животима. Упамтите да вера и сумња не могу постојати у истом уму у исто време, јер једна тера другу. Понављам оно што нам је у

више наврата речено - да је у циљу добијања и задржавања потребне вере, неопходно да читамо и проучавамо Света писма и размишљамо о њима. Комуникација са нашим Небеским Оцем преко молитве је веома важна. Не можемо себи приуштити занемаривање тога, јер противник и његови следбеници неуморно траже пукотину на нашем оклопу, пропуст у нашој верности. Господ је рекао: „Молите се увек, и верујте, и све остало ће бити за ваше добро.“⁵

На крају, треба да будемо чисти, што значи чисти у телу, уму и духу. Знамо да је наше тело храм према коме треба да се опходимо са побожношћу и поштовањем. Наше душе треба да буду испуњене узвишеним и оплемењавајућим мислима и слободне од онога што их загађује. Да бисмо имали Светог Духа за сталног сарадника, морамо бити достојни. Браћо и сестре, чистота ће нам донети мир у души и квалификоваће нас за примање Спаситељевих обећања. Он је рекао: „И благословени су сви чистог срца, јер ће Бога видети.“⁶

Када се покажемо као примери верника у речи, у живљењу, у милосрђу, у духу, у вери, и у чистоти, квалификоваћемо се да будемо светло свету.

Желим да кажем свима вама, а нарочито вама младима, да како се свет све више удаљава од начела и смерница које нам је дао брижни Небески Отац, издвајаћемо се из гомиле, јер смо другачији. Издвајаћемо се јер се облачимо скромно. Бићемо другачији јер не користимо псовке и не учествујемо у конзумирању супстанци које штете нашим телима. Бићемо другачији јер избегавамо неприкладан хумор и понижавајуће коментаре. Бићемо другачији када одлучимо да се не излажемо медијима који су приземни и понижавајући и који ће уклонити духа из наших домова и наших живота. Свакако ћемо се

издвајати када правимо изборе у погледу морала - изборе који су у складу са јеванђеоским начелима и стандардима. То што нас разликују од већине света такође нам обезбеђују то светло и тај дух који ће сијати у све мрачнијем свету.

Често је тешко бити другачији и стојати сам у гомили. Природно је плашити се онога што ће други мислити или рећи. Утешне су речи из Псалама: „Господ је видело моје и спасење моје; кога да се бојим?“⁷ Када Христа учинимо средиштем својих живота, наше страхове замениће храброст наших уверења.

Живот није савршен никоме од нас, а понекад су изазови и тешкоће са којима се суочавамо превелики, и чине да наша светлост ослаби. Међутим, уз помоћ нашег Небеског Оца, уз подршку других, можемо повратити оно светло које ће поново осветљавати наш пут и обезбедити светло другима којима је можда потребно.

За илустрацију, делим са вама дирљиве речи омиљене песме коју сам први пут прочитао пре много година:

*Срео сам сиџранца у ноћи
чија је лампа иреситала да сија.
Засијао сам и дао му своју
лампу
како би ујалио своју.*

*Касније је наишла олуја
и земља се зашресла.
И кад се ветар ситишао
моја лампа се угасила!*

*Али сиџранец се враћаше -
његова лампа је још увек сијала!
Држао је драгоцени иламен
и ујалио мој!⁸*

Моја браћо и сестре, наше прилике да сијамо свакодневно нас окружују, у каквим год околностима се налазили. Када следимо Спаситељев пример, имаћемо прилику да будемо светло у животима других, било да су у питању чланови

наших породица или пријатељи, наши сарадници, само познаници или потпуни странци.

Свакоме од вас кажем да сте син или ћерка Небеског Оца. Дошли сте из Његовог присуства да бисте живели на овој земљи неко време, да бисте били пример Спаситељеве љубави и учења и храбро допуштали да ваше светло сија да га сви виде. Када се то време на Земљи заврши, ако сте урадили свој део, имаћете величанствени благослов

да се вратите да заувек живите са Њим.

Како су охрабрујуће Спаситељеве речи: „Ја сам видело свету: ко иде за мношћем неће ходати по тами, него ће имати видело живота.”⁹ О Њему сведочим. Он је наш Спаситељ и Откупитељ, наш посредник код Оца. Он је наш пример и снага. Он је „светло што у тами светли.”¹⁰ Надам се да ће се сви који чују мој глас обавезати да Га следе, постајући тако блиставо светло свету,

и то је моја је молитва у Његово свето име, управо Исуса Христа Господа, амен.

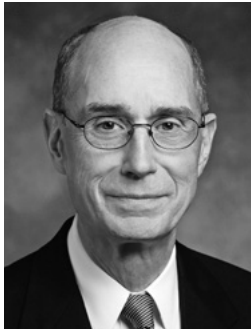
НАПОМЕНЕ

1. Матеј 5:16.
2. 1. Пос. Тимотију 4:12.
3. Морони 7:47.
4. Видети James E. Faust, „The Light in Their Eyes,” *Liahona*, нов. 2005, стр. 20.
5. Учење и завети 90:24.
6. Матеј 5:8.
7. Псамаи 27:1.
8. Lon Woodrum, „Lamps,” *The Lighted Pathway*, окт. 1940, стр. 17.
9. Јован 8:12.
10. Учење и завети 6:21.

Учења нашег времена

Од новембра 2015. до априла 2016. године, лекције Мелхиседековог свештенства и Потпорног друштва четврте недеље треба припремати из једног или више говора датих на генералној конференцији у октобру 2015. У априлу 2016, говори могу бити изабрани било са априлске генералне конференције 2016. или октобарске генералне конференције 2015. Председници кочића и подручја бирају који говори ће се користити у њиховим областима, или за то могу задужити бискупе и председнике огранака.

Ови говори су доступни на многим језицима на conference.lds.org.

Председник Хенриј Б. Ајринг,

први саветник у Првом председништву

Свети Дух као ваш сарадник

Уколико живимо достојним животима, можемо бити блајословени њисусџивом Духа, не само њонекад, већ увек.

Моја драга браћо и сестре, захвалан сам што сам овог Шабата са вама на генералној конференцији Господње Цркве. Осетио сам, као и ви, како Дух сведочи о истинитости речи које смо чули.

Мој данашњи циљ је да увећам вашу жељу и вашу одлучност да преузмете дар који је обећан свакоме од нас након крштења. Током нашег потврђења, чули смо ове речи: „Прими Духа Светога.“¹ Од тог тренутка, наши животи су се заувек променили.

Уколико живимо достојним животима, можемо бити благословени присуством Духа, не само понекад, као што су изузетна искуства каква смо имали данас, већ увек. На основу речи причесне молитве, знате како се то обећање испуњава: „О Боже, Вечни Оче, молимо Те у име Сина Твога, Исуса Христа, да благословиш и посветиш овај хлеб душама свих оних који га буду узимали, да га могу јести у спомен на тело Сина Твога, и посведочити

Теби, о Боже, Вечни Оче, да су вољни преузети на себе име Сина Твога, и увек га се сећати, и држати заповести које им Он даде, да Дух Његов може увек бити с њима.”

А потом следи величанствено обећање: „Да Дух Његов може увек бити с њима“ (УИЗ 20:77; курзив додат).

Увек имати Духа са собом значи увек имати вођство и смернице Светог Духа у нашим свакодневним животима. На пример, Свети Дух нас може упозорити да одолимо искушењу да чинимо зло.

Само из тог разлога, лако је видети зашто су Господње слуге покушале да увећају нашу жељу да светкујемо Бога на нашим причесним састанцима. Уколико узимамо причест са вером, Свети Дух ће онда моћи да заштити нас и оне које волимо од искушења која су све јача и чешћа.

Сарадништво Светог Духа добро чини привлачнијим, а искушење одбојнијим. Само то би требало да буде довољно да у нама пробуди

спремност да се квалификујемо да Дух увек буде са нама.

Као што нам Дух даје снагу против зла, такође нам даје моћ да разликујемо истину од неистине. Најважније истине може потврдити само откривење од Бога. Наш људски ум и употреба наших физичких чула неће бити довољни. Живимо у доба када ће чак и најмудријима бити јако тешко да разликују истину од лукаве обмане.

Господ је поучио свог апостола Тому, који је желео физички доказ Спаситељевог васкрсења додирујући Његове ране, да је откривење сигурнији доказ: „Исус му рече: пошто ме виде веровао си; благо онима који не видеше и вероваше“ (Јован 20:29).

Свети Дух потврђује истине које обележавају пут кући код Бога. Не можемо отићи у шумарак и видети Оца и Сина како се обраћају младом Џозефу Смиту. Ниједан физички доказ нити логичко објашњење не могу потврдити да је Илија дошао према обећању да преда свештеничке кључеве које сада држи и користи живи пророк, Томас С. Монсон.

Потврду истине добијају син или ћерка Божја који су искористили своје право да приме Светог Духа. Пошто нам се неистине и лажи могу уручити у било ком тренутку, потребан нам је сталан утицај Духа истине да би нас поштедео сумње.

А члан Већа дванаесторице апостола, Џорџ К. Кенон, саветовао нас је да стално тежимо да Дух буде са нама. Обећао је, а и ја обећавам, да, уколико следимо тај пут, „никада нам неће зафалити знање“

о истини, „никада нећемо осетити сумњу или таму,“ и „наша вера ће бити јака, [наша] радост . . . пуна.”²

Потребна нам је та стална помоћ сарадничтва Светог Духа из још једног разлога. Смрт вољене особе може наступити изненада. Сведочанство Светог Духа о стварности брижног Небеског Оца и васкрслог Спаситеља је оно што нам даје наду и утеху када смо суочени са губитком вољене особе. То сведочанство мора да буде свеже када смрт наступи.

Дакле, из многих разлога, потребна нам је стална пратња Светог Духа. Ми је желимо, али из искуства знамо да је није лако одржати. У својим свакодневним животима, свако од нас мисли, говори и чини оно што би могло увредити Духа. Господ нас је pouчио да ће Свети Дух бити наш стални пратилац када су наша срца испуњена милосрђем и када врлина краси наше мисли непрестано (видети УИЗ 121:45).

Онима који се муче да одрже висок стандард који је потребан да би се квалификовали за дар сарадничтва Духа, нудим ово охрабрење. Било је тренутака када сте осетили утицај Светог Духа. Можда вам се то десило данас.

Такве тренутке надахнућа можете посматрати као семе вере које је описао Алма (видети Алма 32:28). Засадите свако од њих. То можете учинити тако што ћете следити утицај који сте осетили. Најдрагоценије надахнуће биће вам да знате шта Бог жели да чините. Ако је у питању плаћање десетине или посета ожалошћеном пријатељу, треба да учините то. Шта год да је у питању, учините то. Када покажете спремност да послушате, Дух ће послати још више наговештаја о томе шта Бог жели од вас.

Када сте послушни, подстицаји Духа биће све чешћи и све ближе потпуном сарадничству. Ваша моћ да бирате исправно биће увећана.

Можете знати када ти подстицаји да делујете долазе од Духа, а када од ваших личних жеља. Када се подстицаји подударе са оним што Спаситељ и Његови живи пророци кажу, можете недвосмислено одлучити да послушате. Тада ће Господ послати свог Духа да вам послужије.

На пример, уколико примите духовни подстицај да светкујете дан Шабата, поготово уколико се то чини тешким, Бог ће послати свог Духа да вам помогне.

Такву помоћ је примио мој отац пре више година када је због посла отпутовао у Аустралију. Био је сам једне недеље, и желео је да узме причест. Није успео да пронађе никакве информације о састанцима Светаца последњих дана. Стога је кренуо у шетњу. Молио се на свакој раскрсници да би знао где треба да скрене. Након једночасовног ходања и скретања, зауставио се да се поново помоли. Осетио је подстицај да скрене у једну улицу. Ускоро је зачуо певање како долази из приземља једне зграде у близини. Погледао је кроз прозор и угледао неколико људи како седе поред стола прекривеног белим столњаком са послужавником за причест.

Е сад, можда вам се то не чини као нешто спектакуларно, али за њега је то било величанствено. Знао је да је обећање из причесне молитве испуњено: „Увек Га се сећати и држати заповести Његове које им Он даде, да Дух Његов увек буде са њима” (УИЗ 20:77).

То је био само један пример како се молио и учинио оно што је Дух Божји желео да учини. Тако је радио годинама, као што ћемо и ми. Никада није говорио о својој духовности. Само је стално радио мале ствари за Господа.

Кад год би га нека група светаца последњих дана замолила да им се обрати, он је то и учинио. Није било битно да ли има 10 или 50 људи, нити колико је био уморан.

Сведочио је о Оцу, Сину и Светом Духу, и о пророцима кад год га је Дух подстакао да то учини.

Његови највиши црквени позиви били су у високом већу кочића Бонвил, где је садио културе на фарми кочића и pouчавао на часовима Недељне школе. Током година, кад год му је било потребно, Свети Дух је био ту као његов сапутник.

Стајао сам поред свог оца у болничкој соби. Моја мајка, која му је била жена 41 годину, лежала је у кревету. Посматрали смо је сатима. Почели смо да уочавамо како линије бола нестају са њеног лица. Прсти њене руке, коју су били стегнути у песницу, опустили су се. Руке су јој се опустиле поред тела.

Болови због вишедеценијског рака су престајали. На њеном лицу сам видео спокој. Неколико пута је кратко удахнула, потом захриптала и остала непомична. Стајали смо очекујући да видимо да ли ће још једном удахнути.

Коначно, тата је тихо рекао: „Девојчица је отишла кући.”

Није пустио ниједну сузу. Разлог томе је било то што му је Свети Дух много пре тога дао јасну слику онога ко је она била, одакле је дошла, шта је постала и куда се упутила. Дух му је сведочио много пута о Небеском Оцу пуном љубави, о Спаситељу који је разбио моћ смрти, и о стварности храмског печењања које је поделио са својом женом и породицом.

Дух га је много пре тога уверио да су је њена доброта и вера квалификовали да се врати у небески дом где ће бити упамћена као дивно дете обећања и дочекана са почастима.

У очима мог оца, то је било више од наде. Свети Дух му је подарио реалну слику.

А сада, неко ће можда рећи да су речи у његовом уму и слике небеског дома само сладак сентимент, замагљени суд мужа у тренуцима губитка. Али он је спознао вечну истину на једини могући начин.

Био је научник који је, као одрастао човек, трагао за истинама о физичком свету. Користио је научна средства довољно добро да би био цењен од стране својих колега широм света. Већи део онога што је урадио у хемији дошло му је када је у свом уму имао слику молекула како се крећу, а потом би своју визију експериментално потврдио у лабораторији.

Међутим, следио је другачији пут да би открио истине које су како за њега тако и за свакога од нас најзначајније. Само кроз Светог Духа можемо видети људе и догађаје као што их Бог види.

Тај дар се наставио у болници након смрти његове супруге. Скупили смо мамине ствари да их однесемо кући. Тата се зауставио да се захвали свакој сестри и доктору које смо средли на путу до кола. Сећам се да сам сматрао да би требало да одемо и будемо сами са својом жалашћу.

Сад ми је јасно да је он видео ствари које је само Свети Дух могао да му покаже. Видео је ове људе као анђеле послате од Бога да брину о његовој драгој. Они су себе можда видели као медицинске раднике, али тата им се захваљивао у име Спаситеља.

Утицај Светог Духа на њега наставио се када смо стигли у дом мојих родитеља. Разговарали смо неколико минута у дневној соби. Тата се извинио и отишао у седну спаваћу собу.

После неколико минута, вратио се у дневни боравак. Имао је пријатан осмех. Пришао нам је и тихо

рекао: „Бринуо сам се да Милдред не стигне сама у свет духова. Помислио сам да ће се можда осећати изгубљено у гомили.“

Потом је полетно рекао: „Управо сам се помолио. Знам да је Милдред добро. Моја мајка је била тамо да је дочека.“

Док је то говорио, сећам се како сам се насмејао кад сам замислио своју баку, њене јаке кратке ноге, како секу гужву да би сигурно стигла да дочека и загрли своју снају кад дође.

А сада, један од разлога зашто је мој отац тражио и примио утеху, био је зато што се увек молио у вери још од свог детињства. Навикао је да добија одговоре који су пристизали у његово срце да би пружили утеху и усмерење. Поред тога што је имао обичај да се моли, познавао је Света писма и речи живих пророка. Тако је препознао познате шаптаје Духа које сте и ви можда осетили данас.

Сарадништво Духа му је пружило много више од утехе и вођства. Променило га је кроз помирење Исуса Христа. Када прихватимо то обећање да ће Дух увек бити са нама, Спаситељ нам може обезбедити прочишћење неопходно за вечни живот, највећи од свих дарова (видети УИЗ 14:7).

Сећате се Спаситељевих речи: „Ево, ово је заповест: Покајте се сви крајеви земаљски и дођите к мени и крстите се у име моје, да се посветите примањем Светог Духа, како бисте неукаљани стали пред мене у последњи дан“ (3. Нефи 27:20).

Те заповести долазе уз ово обећање од Господа:

„А, ево, заиста, заиста кажем ти, поуздај се у онога Духа који те наводи да добро чиниш - да, да праведно чиниш, да ходаш понизно, да просуђујеш праведно; и то је Дух мој.“

Заиста, заиста, кажем ти, ја ћу ти уделити Духа свога, који ће ти просветлити ум, а то ће душу твоју испунити радошћу“ (УИЗ 11:12–13).

Износим своје сведочанство да Бог Отац живи, да васкрсли Исус Христ води своју Цркву, да Томас С. Монсон држи све кључеве свештенства, и да откривење кроз Светог Духа води и подржава Цркву Исуса Христа светаца последњих дана и њене понизне чланове.

Поред тога, сведочим вам да су ови дивни мушкарци, који су нам се данас обратили као сведоци Господа Исуса Христа, као чланови Већа Дванаесторице апостола, позвани од Бога. Знам да је Дух водио председника Монсона да их позове. И док сте слушали њих и њихова сведочанства, Свети Дух вам је потврдио оно што вам сада говорим. Они су позвани од Бога. Подржавам их и волим, и знам да их Господ воли и подржаваће их у њиховој служби. И то чиним у име Господа Исуса Христа, амен.

НАПОМЕНЕ

1. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 20.3.10.
2. Видети George Q. Cannon, у „Minutes of a Conference,” *Millennial Star*, 2. мај 1863, стр. 275–276.